

# ТІ СТРАШНІ ДНІ І НОЧІ

Досі в пам'яті страхіття війни. Німецькі війська просувались на схід. Люди стривожені, кожний думає, що чекає на нього завтра. Гоща на той час була людиною. В центрі один до одного тулились будинки, чимало різних крамниць, майстерень, млини, олійниці. Серед мешканців тут багато було євреїв. Фронт наближався. В небі кружили літаки з чорними хрестами, чути гуркіт гармат. Люди метушились, тікали на луг до Курозвані. Одного недільного дня німці почали скидати бомби на центр, хоч там ніяких військових об'єктів не було. Виникли пожежі. Центр по суті згорів. Одна з бомб влучила на льох Григорія Гожика. Загинули люди, в тому числі й його дружина, що ховалась тут.

4 липня 1941 року окупанти увійшли в Гощу. Наступили страшні дні і ночі. Люди прагнули їм не показуватись на очі, тікали хто куди, не повер-

таючись по кілька днів додому. Почались арешти, розстріли. Про долю декотрих гощанців невідомо й досі. Фашисти вивозили євреїв до агатівського лісу. І там по-звірячому розстрілювали.

У 1943 році в Гощі розмістили на постій так звані легіонерів. Це були колишні червоноармійці-вірмени, що потрапили в полон. Німці сформували з них підрозділ, розраховуючи використати в боротьбі з підпіллям. Проте серед них були й такі, що не бажали служити фашистам, і шукали слушний момент, аби втекти до партизанів. Гощанці Микола Білоус та Іван Малецький намагались допомогти, за що фашисти їх повісили там, де нині магазин господарів. Миколі Білоусу спалили ще й хату. Вже пізніше гощанським підпіллякам вдалося переправити деяких вірмен до партизанів. Німці вивозили молодь на каторжні роботи до Німеччини, не-

покірних — в концтабори. В одну з таких груп забрали й мене. але в Рівному при допомозі підпілляників мені вдалося втекти. Ворог намагався поставити людей на коліна. Але не вийшло. В Гощі діяли підпілляники, серед них Іван Кутковець, Терентій Новак та інші. В німецькій управі були теж наші люди. Вони вели неправильний облік худоби, посівів, завчасно повідомляли населення про приїзд німецьких заготовувачів, щоб не дати ворогу зерна, м'яса. В січні 1944 року Гоща і район були звільнені від окупантів.

З того часу минуло 50 років. Зовсім іншим стало наше селище, нові вулиці, багатопверхові будинки виресли. Хотілося б, аби ніколи не повторилось минуле, щоб з кожним днем міцніла наша незалежна самостійна держава, щоб у ній був мир і спокій.

Євген КАДЕБСЬКИЙ,  
пенсіонер, житель Гощі.